

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

Peer-Reviewed

ज्ञान-विज्ञान विषयसूची
UGC CARE LIST

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/02 - March 2023

அகநானூற்றில் யா மரம்

ஆய்வாளர்

வெ. காமினி,
தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர்,
மருதர் கேசரி ஜெயின் மகளிர் கல்லூரி,
வாணியம்பாடி.

நெறியாளர்

முனைவர் க. மோகன்காந்தி,
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை,
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
திருப்பத்தூர் - 635 601, திருப்பத்தூர் மாவட்டம்.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியத்தில் பல்வேறு தாவரங்கள் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இதில் உள்ள ஒவ்வொரு பிரிவுகளும் ஒவ்வொரு விதமான பயன்பாடுகளைக் கொண்டும், மருத்துவ குணம் நிறைந்தும் காணப்படுவதை பண்டைய கால மக்கள் அறிந்திருந்ததால் தான் மரத்தின் முக்கியத்துவத்தை இன்றும் வழக்கத்தில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். சங்க கால மக்கள் யாமரத்தை பயன்படுத்திய விதத்தையும், இதனை ஆச்சா மரம் என்று குறிப்பிடும் செய்தியை இந்த ஆய்வு கட்டுரையின் மூலம் அறியலாம்.

அமைப்பு

யாமரம் கருநிறமானது. சுமார் 50 முதல் 60 அடி உயரம் வரை வளரக்கூடியது. பரந்து, விரிந்த செந்நிற இளங்கிளைகளை உடையது. திருப்பத்தூர் மாவட்டம் ஆலங்காயம் காடுகளிலும், வெலதிகமானிபெண்டா காடுகளிலும் அதிகம் காணப்படுகிறது. நார் உள்ள மரம். பட்டையில் நீர்ச்சத்து அதிகம் காணப்படுகிறது. பசுமையான இலைகள், கோழியின் கொண்டைப்போல் இரண்டாகப் பிரிந்த இலைகளாக கீழ் நோக்கி உள்ளது. தமிழகத்தில் இதனை ஆச்சா மரம் என்பர். இந்த மரத்தில் நாதசுரம் செய்யப்படுகிறது. நார் எடுத்து கட்டி கயிறு திரித்துப் பயன்படுத்துகின்றனர். இலைகளின் மேற்புறக்காம்பில் நார் போன்ற அமைப்பில் கடுகு அளவு பசுமையான அரும்புகள் உள்ளன. ஆனி, ஆடி (முதுவேனில்)

காலத்தில் பூக்கள் மலர்ந்து வாசனையாக உள்ளது. பூக்கள் சுரிந்து காணப்படவில்லை. இதன் காயின் முனைப்பகுதியில் கருநிறமான விதை ஒன்று தான் உள்ளது.

வளரிடம்

பாலை நிலங்களிலும், சிறுபான்மையாகக் குறிஞ்சி நிலங்களில் மட்டுமில்லாமல் காடுகளிலும் வளரக்கூடிய தன்மை உடையது.

தொல்காப்பியத்தில் யாமரம்

“ யாமரக் கிளவியும் பிடாவும் தளாவும்

ஆமுப் பெயரும் மெல்எழுத்து மிகுமே”¹

யா + அம் + கோடு = யாஅங்கோடு

“வல்லெழுத்து மிகினும் மானமில்லை”²

யாஅ + கோடு > யாஅக்கோடு

இதன் மூலம் தொல்காப்பியத்தில் தொல்காப்பியர் யாமரத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கிறார்.

நிகண்டுகளில் யாமரம்

அன்றைய யாமரமே இன்றைய ஆச்சா மரம் என்று செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி பகுதி I. Vol III. ப.22³ மூலம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

Yatree (யாமரம்) Shorea robusta, Saltree (Hard Wickia binate)

DED 896,5150⁴

ஆச்சா மரம் – சால, மராமர, மாவு ஆச்சா என யா மரம் வேறு பெயர்களால் வழங்குவதை பிங்கல முனிவர் பிங்கல. 266⁵ பிங்கல நிகண்டு நூலின் வாயிலாக எடுத்தாண்டுள்ளார். சால, மராமரம் – ஆவேயாச்சா என சேந்தன் திவாகரன் நிகண்டின் மூலம் திவாகர முனிவர் யாமரத்தைப் பற்றி சே. திவா. ப. 43⁶ நூலின் எடுத்துரைக்கிறார்.

பா. அருளி கூறும் செய்தி

‘யா’ என்பது கருநிறம் (கருமைக் கருத்து மூல வேர்) மரவகையினுள் ஒன்று “யா” என்பது இம்மரத்தின் பெயரே என்று பா. அருளி யா. பக். 17-18⁷ தமது நூலில் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

நா.மம்மது கூறும் செய்தி

‘யா’ (செந்நிறமுடையது) (செங்கோட்டு யாழ்) யா செந்நிறமரம் “ யாமரம் “ என பல நிறங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நா.மம்மது அவர்கள் தமிழ்இசைப் பேரகராதி ப. 43⁸ என்ற நூலின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார்.

தண்ணீர் சேமிக்கும் குண்டுமரம்

பாவோபாப் மரங்கள் ஆப்பிரிக்கா, ஜிம்பாப்வேயில் அதிகமாக வளரக்கூடியது. இதன் அடிமரப்பகுதியைக் குடைந்து சுமார் 40 பேர் வரைதங்க முடியும். இந்த மரம் உட்பகுதி 15 மீட்டர் வரை மென்மையான நார்களால் நிரம்பியது. அதில் சுமார் 1லட்சத்து 20 ஆயிரம் லிட்டர் வரை தண்ணீர் சேமித்திருக்குமாம். வறட்சிக் காலத்தில் ஆப்பிரிக்க மக்கள் பாவோபாப் மரத்தில் சிறிய துளையைப் போட்டு தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்வார்கள். மரம் பட்டுப் போனாலும் சிறிய கிளைகளில் இருந்து புதியமரங்கள் துளிர்ந்து வளரும். இந்தமரத்தில் பறவைகள் கூடுகட்டி வசிக்கும். வவ்வால்கள், குரங்குகள், பழங்களை உண்ணும். யானைகள் இவற்றிடமிருந்து தண்ணீரை உறிஞ்சிக் குடிக்கும். இவை பொதுவாக 5 மீட்டர் முதல் 30 மீட்டர் உயரம்

கொண்டது. 10 முதல் 20 மீட்டர் சுற்றளவு உள்ளது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழக்கூடியதாக தினத்தந்தி நாளிதழில் . ப. 13⁹ கூறப்பட்டுள்ளது.

மரத்தில் நீர்த்தன்மை

இரண்டாம் உலகத் தமிழ்மாநாட்டில் P. L. சாமி அவர்கள் வெளியிட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையில் ஐந்து அடி சுற்றளவு கொண்ட மரத்தில் துரப்பனக் கருவிக் கொண்டு துளைச் செய்தால் அதில் 5 -16 காலன் எண்ணெய் நீர்சத்து உள்ளது. அதாவது (25 – 80)லிட்டர் கிடைக்கும். இது வாசனை உள்ளது என்றும், யானைகள் நீர்தாகத்திற்கு இதன் பட்டையை உரித்து உண்டு தாகத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும். யாமரம் – ஆச்சாமரம் என்கிறார். *PLANT NAMES IN THOLKAPPIYAM* ப. 42¹⁰

யாமரம் நிழலில் வழிப்போக்கர் தங்குதல்

நீண்ட அடியையும், கோழியின் தொங்கும் தாடியைப் போலும் கவர்த்த தளிரையும், கரிய அடிப்பகுதி, பெரிய கிளைகள் கொண்டதால் அதன் நிழலில் வழிப்போக்கர் தங்கி வெப்பத்தைத் தனித்துக் கொண்டனர் என்பதை,

“நீளரி பரந்த நெடுந்தா ளியாத்துப்”¹¹

இந்த பாடலின் மூலம் அறியலாம். இதே போன்ற செய்தியை,

“மனையுரை கோழி அணல்தாழ்பு அன்ன
கலையொன் தளிர கருங்கால் யாஅத்து”¹²

“நனந்தலை யாஅத் தந்தளிர்ப் பெருஞ்சினை
இல்போல் நீழற் செவ்வெயில் ஒழிமார்”¹³

அகநானூற்றுப் பாடலின் மூலம் யாமரத்தின் நிழலில் வழிப்போக்கர்கள் தங்கி இளைப்பாறிக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

யா மரத்தளிர் பசலை நோய்க்கு ஒப்புமை

யாமரத்தின் தளிர் அரக்குப் பொடித் தூவியது போல் காட்சியளிக்கிறது என்பதை,

“யாஅ ஒண்டளிர் அரக்குவிதிர்த் தன்னநின்
ஆக மேனி அம்பசப் பூர”¹⁴

புலவர் யாமரத்தின் தளிரை தலைவியின் உடலுக்கு ஒப்புமையாக எடுத்துரைக்கிறார்.

தலைவனின் பண்பு

மலைச்சாரலில் யாமரத்தில் தளிர் போன்ற மேனியும் பார்ப்பவர்களைக் கவரும் குளிர்ந்த கண்களையுடைய தலைவி தனிமையில் துயரடைவாள். அவளை விட்டுச் செல்லுதல் ஆகாது. ஆகவே அவளோடு கூடி மகிழ்ந்து இருப்பது நல்லது என்று தலைவன் நினைப்பதாகப் புலவர்,

“சாரல் யாஅத்து உயர்சினை குழைத்த
மாரி ஈர்ந்தளி ரன்ன மேனிப்”¹⁵

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடலின் மூலமாக யாமரம் மலையில் வளரக்கூடியது என்பதை அறியலாம்.

தாயின் நிலை

ஒரு தாய் தன் மகளை நல்ல படி வளர்த்தால் ஒரு நாள் யாமரங்கள் நீண்டு உயர்ந்துள்ள வழியில் தன் மகள் உடன்போக்கில்சென்றால் அவளைத் தேடி செல்லும் போது வேறு ஒரு

தலைவன் தலைவி வந்ததை அறியாது தன் மகளோ என்று நினைத்து அழுதபடி வழிச்செல்வோரிடம் உணர்ச்சி பொங்க மகளைப் பற்றிக் கேட்டதாக உள்ளக்காட்சியை,

“சேயின் வருஉம் மதவலி! யா உயர்ந்து
ஓமை நீடிய கான் இடை அத்தம்,
முன்நாள் உம்பர்க் கழிந்த என் மகள்
கண்பட, நீர் ஆழ்ந்தன்றே; தந்தை”¹⁶

புலவர் கயமனார் பாடல் தெரிவிக்கிறது. மேலும் புலவர் யாமரம் நீண்டு வளரும் இயல்பை உடையது என எடுத்துரைக்கிறார்.

யாமரம் சுட்ட சாம்பல் இடத்தில் தினை விதைத்தல்

யாமரம் சுட்டு சாம்பல் செய்த இடத்தில் தினையை விதைக்க நன்கு பெரிய குலைகளாக தினை விளையும் என்பதை,

“யாஅங் கொன்ற மரஞ்சுட் டியவிற”¹⁷
“சுடுபுனமருங்கிற் கலித்தவேனற்”¹⁸

குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் வாயிலாக பண்டைய கால மக்களின் விவசாய முறையைப் புலவர் மிக அழகாக காட்சிப்படுத்துகிறார்.

யாமரத்தில் பருந்து

தளிர் இல்லாத செந்நிறக் கிளையில் இருந்து வீளை ஒலியை சேவற்பருந்து வளைந்த வாயையுடைய தன் பெட்டைப் பருந்தை வருமாறு அழைக்கும் என்பதை,

“கவைமுறி இழந்த செந்நிலை யாஅத்து
ஒன்றோங் குயர்சினை இருந்த வன்பறை
வீளைப் பருந்தின் கோல்வல் சேவல்
வளைவாய்ப் பேடை வருதிறம் பயிரும்”¹⁹

இந்த பாடலின் மூலம் அறியலாம். மேலும்,

“----- பருந்திருந்
துயாவிளி பயிற்றும் யாவுயர் நனந்தலை”²⁰

யாமரங்கள் உயர்ந்தும், பருந்துகள் தங்கி இடைவிடாது ஒலிக்கும் இயல்புடையது எனப் புலவர் தன்னுடைய பாடலில் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

யாமரத்தில் கழுகு

இலையில்லாது இருக்கும் யாமரத்தின் கிளைகளில் குஞ்சுகளுக்கு உணவாகி உமிழ்ந்து கொடுக்கும் கழுகுகள் என்பதனை,

“இலை இல வோங்கிய நிலையுயர் யா அத்து
மேற்கவட் டிருந்த பார்ப்பினங் கட்டுக்”²¹

இதன் மூலம் யாமரத்தில் பறவைகள் தங்கும் என்பதை அறிய முடிகிறது.

வழிப்போக்கர் யாமரத்தை அடையாளப்படுத்தல்

பகைவர்களான வழிப்பறிச் செய்யும் கள்வர்கள் அதிகம் உள்ள காட்டு வழிகளில் வழிப்போக்கர் செல்லக்கூடிய வழி எது என அறிய யாமரத்தின் மீது ஏணியைச் சாத்திச் செல்வர்.

அந்த மரத்தின் அடிப்பகுதியில் களிறுகள் நீர் வரும்படி குத்தி நார் உரித்துச் சக்கையை சிதைத்ததை உப்பு வணிகர்கள் தீ மூட்ட சுள்ளியாகப் பயன்படுத்துவர் என்பதை,

“----- கள்வர்

பகைமிகு கவலைச் சென்னெறி காண்மார்
மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவவைமுறி யாஅத்து
நாரரை மருங்கின் நீர்வரப் பொளித்துக்
களிறுகவைத் திட்ட கோதுடைத் ததரல்
கல்லா உமணர்க்குத் தீமூட் டாகும்”²²

இந்த பாடலின் மூலம் பாலை நில வழிச் செல்லும் வழிப்போக்கர்கள், தான் செல்லும் இடங்களை அறிந்துக்கொள்ள யாமரத்தின் மீது ஏணியை சாத்திச் செல்லும் செய்தியைப் புலவர் உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் மிகஅழகாக எடுத்துரைக்கிறார்.

ஆண் யானையின் பண்பு

ஆயர் மகளிர்க்குத் தழையாடை உடுத்த கண்ணன் குருந்த மரத்தை வளைத்து தந்தது போல், ஆண் யானை, பெண் யானை அழகிய தளிரை உண்ணுவதற்கு உயர்ந்த யாமரத் தளிரை வளைத்துக் கொடுத்தது. மதநீரால் நனைந்த கன்னத்தில் படியும் வண்டுகளை ஓட்டும் நிகழ்வைக் கண்டு தலைவன் மீண்டும் வருவான். அதுவரை நீ பொருத்தல் வேண்டும் எனத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுகிறாள். இதனை, மதுரை மருதனிள நாகனார்,

“அண்டர் மகளிர் தண்டழை உடையர்
மரஞ்செல மிதித்த மா அல் போலப்
புன்றலை மடப்பிடி உணீஇயர் அங்குழை
நெடுநிலை யாஅம் ஒற்றி நனைகவுள்
படி ஞிமிறு கடியும் களிநே – தோழி”²³

மேலும் இதே போன்ற செய்தியை,

இளவேனிற் காலத்தில் தண்ணீர் தாகம் போக்க களிறு பெண்யானைக்கு யாமரத்தின் பட்டையை கொடுத்து உண்ணச் செய்யும் என்பதை,

“இன்னா வேனில் இன்றுணை யார
முளிசினை யாஅத்துப் பொளிபிளந்தூட்ட”²⁴

புலவர் மதுரை தத்தம் கண்ணனார் யாமரப்பட்டையில் அதிக நீர்சத்து உள்ளதையும், யானையின் தண்ணீர் தாகத்தைப் போக்கக்கூடியது, யானைகள் யாமரத் தளிரை உண்ணும் செய்தியையும் மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறார். மேலும்,

இதே போன்ற செய்தியை,

“பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின் தோழியவர் சென்ற வாநே”²⁵

என்னும் பாடலடிகள் மூலமும் அறியலாம்.

ஆண் யானையின் வருத்தம்

ஆண்யானை பிடியினது வருத்தத்தைப் பார்க்கப் பெறாமல் உயர்ந்த யாமரம் அழியும் படிக்குத்தி வெள்ளியப் பசையற்ற பட்டையைக் கைக்கொண்டு சுவைத்து வருந்த தன் பிடியின் வருத்தத்தைப் போக்க இயலாது வருந்துகிறது என்பதை,

“ உயங்குநடை மடப்பிடி வருத்த நோனாது
நிலையுயர் யாஅந் தொலையக் குத்தி
வெண்ணார் கொண்டு கைசுவைத் தண்ணாந்
தழுங்க ஈஞ்சமோடு முழங்கும்
அத்த நீளிடையழப்பிரிந் தோரே”²⁶

குறுந்தொகைப் பாடலின் மூலம் ஆண் யானை தன் பெண் யானையின் வருத்தத்தைப் போக்க இயலவில்லை என வருந்துவதாக மிக அழகாக நயம்பட புலவர் எடுத்துரைக்கிறார்.

தலைவன், தலைவியை நினைத்து வருந்துதல்

மழை இல்லாது வறண்ட பாலை நிலத்தே திரண்ட காலினை உடைய பெண்மானின் வெப்பத்தைத் தணிக்க ஆண்மான் தன் நாவால் தடவித் தரும். இந்த காட்சியைத் தலைவன் தலைவியை நினைத்து வருந்துகிறான். இதனை,

“கணைக்கால் அம்பினை ஏறுபுறம் நக்க
ஒல்குநிலை யாஅத்து ஒங்குசினை பயந்த
அல்குறு வரிநிழல் அசையினும், நோக்க”²⁷

குடவாயிற் கீர்த்தனார் அகநானூற்றுப் பாடலின் மூலம் மானின் செயலைத் தலைவிக்கு ஒப்புமையாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

முடிவுரை

யாமரம் கருநிறமரமாகவும், செந்நிற கிளைகளை உடையதாகவும், நார்த்தன்மையும், பட்டையில் நீர் சத்துமும், இலைகள் கோழியின் கொண்டைப் போல, பூ வாசனை மிகுந்ததாக இருக்கும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. காயில் ஒரே ஒரு விதை இருக்கும். மேலும், பறவைகளின் வாழிடமாகவும், யானைகளின் நீர் தாகத்தை போக்கி, வழிப்போக்கர்க்கு நிழல் தரும் மரமாகவும் யாமரம் விளங்குகிறது. உள்ளிட்ட செய்திகள் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

ஆய்வுக்குத் துணை நின்ற நூல்கள்

1. வேங்கடசாமி நாட்டார். ந.மு. அகநானூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை. பதிப்பு 2009
2. மாணிக்கவாசகன். ஞா, தொல்காப்பியம் உமாபதிப்பகம், சென்னை. முதற்பதிப்பு 2006
3. பிங்கலமுனிவர், பிங்கல நிகண்டு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை. பதிப்பு 2018
4. திவாகர முனிவர், சேந்தன் திவாகரம், மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம் சென்னை. பதிப்பு 1917
5. அருளி.ப, யா வேர்ச்சொல் விளக்கவுரை, தனித்தமிழ் மனை தமிழர் புதுச்சேரி. பதிப்பு 1992
6. மம்மது. ந தமிழ் இசைப்பேரகராதி (சொற்களஞ்சியம்) இன்னிசை அறக்கட்டளை, மதுரை. பதிப்பு 2013
7. பாலசுப்ரமணியன். கு.வெ. நற்றிணை, நியூசெஞ்சரிபுக் ஹவுஸ், சென்னை. பதிப்பு 2017
8. சாமிநாதையர். உ.வே. குறுந்தொகை, உ.வே. சா. நூல் நிலையம், சென்னை. பதிப்பாண்டு 2009
9. இராமையா. புர, செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, இந்திய மருத்துவம் ஓமியோபதித்துறை, சென்னை, பதிப்பு1998
10. BURROW. T, A Dravidian Etymological Dictionary, Clarendon Press Oxford, Edition. 1984
11. Samy. P.L. Plant Names in Tholkappiyam the International Association of Tamil Research, Year 1971

தகவலாளர்

சி. கோவிந்தன், வயது 55, பட்டறைக்காடு, சவ்வாதுமலை

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல். உ. மய. 229 : 1-2 ப. 92
2. தொல். 230 : 1 ப. 93
3. பகுதி I. Vol III. ப. 22
4. DED 896, 5150
5. பிங்கல. 2669
6. சே. திவா. ப. 43
7. யா. ப. 17-18
8. தமிழ் இசைப் பேரகராதி, ப. 43
9. தினத்தந்தி, ப. 13
10. Plant Names in Tholkappiyam, ப. 42
11. அகம். 51 : 2, ப. 139
12. அகம். 187 : 14-15, ப. 159
13. அகம். 343 : 10-11, ப. 98
14. அகம். 333 : 1-2, ப. 73
15. அகம். 337 : 1-2, ப. 84
16. நற்றி. 198 : 1-4, ப. 362-363
17. குறுந். 198 : 1, ப. 373
18. குறுந். 291 : 1, ப. 687
19. அகம். 33 : 3-7, ப. 94
20. அகம். 19 : 2-3, ப. 60
21. அகம். 31 : 5-6, ப. 90
22. அகம். 257 : 12-17, ப. 321
23. அகம். 59 : 5-9, ப. 157
24. அகம். 335 : 6-7, ப. 78
25. குறுந். 37 : 2-4, ப. 85
26. குறுந். 307 : 5-9, ப. 561
27. அகம். 287 : 10-12, ப. 394